

har været med til at lave en Del Fæstningsanlæg, og forsyne dem med Skyts, kan nære den Tro, at man vedblivende har Interesse af at begunstige det ene Vaaben, nemlig Artilleriet paa Fodfolkets og Rytteriets Bekostning. Det forekommer mig, at der ikke er det allermindste, der kan motivere en saadan Tanke. Jeg skal i saa Henseende hyderligere anføre, at Konto L. er tiltaget ikke saa ganske lidt i de senere Aar, men hvad er Grunden til denne Forøgelse? Det er netop paa Fodfolkets Konto. Ammunition for Fodfolkets Vaaben er saaledes steget fra 80,000 til 180,000 Kr., altsaa en Forøgelse af 100,000 Kr., med 30,000 Kr. er Kontoen Krudt forøget for Fodfolkets Vedkommende til røgfrit Krudt, og endvidere er der Forøgelse til Skydebaner, Skydemateriel, Fæstningsskydning, altsammen som en Følge af Fodfolkets Udvikling. Det er dette, der har bevirket, at Kontoen er vokset saa meget, hvorimod Artilleriforholdene ere blevne i langt mindre Grad forandrede. Der er derfor ikke den allermindste Grund for den ærede Ordfører til at nære den Frygt, at jeg, hvis jeg fik en saadan almindelig Bemyndigelse til at anvende paa den ene Underkonto, hvad der kan spares paa den anden, at jeg da maatte som Artillerist specielt skulde begunstige Artilleriet. Men i ethvert Tilfælde, siger jeg, ligesom jeg for sagde om et andet Vædringsforslag, at lykkes det ikke at gennemføre det i Aar, saa vi det maatte gennemført senere; thi man maa i ethvert Tilfælde indrømme, at det er absolut fornuftigt. — Jeg skal ikke nærmere omtale de Vædringsforslag, der gaa ud paa Understøttelser. Jeg kan der ganske slutte mig til, hvad den ærede Ordfører har sagt, og jeg paastanner, at man er gaaet ind paa at bevilge de Understøttelser, jeg har foreslaaet, og som jeg tror ere rimelige og billige og vel motiverede.

Hvad Vædringsforslagene til § 26 angaar, skal jeg ligeledes fatte mig i Korthed. Jeg vil kun nævne de to første Vædringsforslag, som gaa ud paa en Forøgelse af 25,000 Kr. paa hver af de to Konti til Fabrikation af Geværer 1889 med tilhørende Ammunition og Materialier til 8 mm. Patroner med røgfrit Krudt. Som den ærede Ordfører meget rigtigt bemærkede, var Forslangendet oprindeligt 100,000 Kr. for hver af disse to Konti. Der blev ved anden Behandling bevilget 50,000 Kr. til hver af dem, og jeg har nu foreslaaet en Forøgelse af 25,000 Kr. paa hver, saa at det samlede Beløb bliver 150,000 Kr. i Stedet for, som det oprindeligt var foreslaaet, 200,000 Kr. og bevilget 100,000 Kr. Jeg er altsaa gaaet

en Middelvej. Jeg har troet, at jeg derved maatte kunde, om jeg saa maa sige, vinde det ærede Udvalg til at gaa med mig. Jeg indser nu, at det har været et falsk Skridt; jeg har ikke faaet noget ud af det. Grunden til, at jeg har gjort det, er den, at den ærede Ordfører ved anden Behandling egentlig udtalte sig paa en saadan Maade, at jeg maatte saa den Tro, at han kunde være tilbøjelig til at gaa med dertil. Den ærede Ordfører indrømmede den Gang, at det kunde være naturligt, at fortsætte med Fabrikationen af Geværer med tilhørende Ammunition, fordi man maa arbejde hen til at ogsaa Forstærkningen kan blive forsynet med det samme udmærkede Gevær, som Linien har faaet, saaledes at hele Hæren kan blive udrustet med dette. Men skal det være Opgaven, maa man gaa hurtigere frem, end der er antydet ved anden Behandling; ellers varer det for længe, ellers saa vi først denne Forsyning gennemført, naar det nuværende Gevær for længst er forældet, og man skal gaa over til noget nyt, hvilket dog ikke er Meningen. Kan man ikke naa i Løbet af en halv Snes Aar, for at nævne et Tal, at saa denne Udbidelse af Geværbeholdningen gennemført, saa ere Forholdene ikke, som de burde være. Derfor tillader jeg mig at anbefale disse to Vædringsforslag. Jeg havde altsaa troet, at jeg kunde saa dem bevilget ved paa denne Maade at nedsete min oprindelige Fordring, men det er som sagt ikke lykkedes. Hvad de øvrige Vædringsforslag til § 26 angaar, tror jeg ikke, det kan nytte at omtale dem; men jeg haaber i alt Fald, at saa nogle af dem fatte igennem paa et senere Standpunkt af Forhandlingerne. Hertil skal jeg indstrænke mig.

Korsgaard: Jeg kommer til at gøre en Undskyldning for, at jeg bryder ind i den overordentlig fredelige Stemning, som hersker ved Behandlingen af den ærede Krigsministers Budget. Jeg har ved at høre den ærede Ordfører og dernæst den ærede Ordfører for Mindretallet og den ærede Krigsminister faaet Indtrykket af, at der er en Forstaaelse mellem de Parter, som her have haft Ordet, om ikke at foregribe noget som helst. Jeg har faaet Indtrykket af, at Behandlingen af de militære Sager paa Finansloven er en Slags Attrap, og at det, der virkelig angaar de militære Forhold, det, der virkelig interesserer os med Hensyn til Udviklingen af Forsvarsvojenet, aldeles ikke forterer under den offentlige Forhandling her. Derfor er det maatte lidt mal à propos, naar jeg, trods det øjensynlige Ønske om ikke at tale om de Ting, baade hos det